

DECIZIA NR. 10425/21.05.2018

privind soluționarea contestației formulate de

S.C. X S.R.L. Iași,

înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași-Inspecție Fiscală sub nr...., iar la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr....

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, a fost sesizată de Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași-Inspecție Fiscală, prin adresa nr...., înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr...., asupra contestației formulate de **S.C. X S.R.L. Iași**, cod de identificare fiscală ..., număr de înregistrare la Oficiul Registrului Comerțului Iași ..., cod CAEN 7912-“Activități ale tur-operatorilor”, cu domiciliul fiscal în municipiul Iași, ..., prin avocat Z, în baza Împuternicirii avocațiale Seria I...

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS ... emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-IS de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași.

Obiectul contestației îl constituie suma totală de **S lei**, reprezentând:

- S lei impozit pe profit;
- S lei taxă pe valoarea adăugată;
- S lei impozit pe veniturile din salarii;
- S lei contribuție de asigurări sociale datorată de angajator;
- S lei contribuție pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;
- S lei contribuție pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați;
- S lei contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale;
- S lei contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator;

- S lei contribuții pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice;
- S lei contribuția individuală de asigurări sociale reținută e la asigurați;
- S lei contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;
- S lei contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator.

De asemenea, petenta mai contestă și accesoriile aferente debitelor stabilite prin decizia de impunere atacată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 45 zile prevăzut de art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, ținând cont de data comunicării actului administrativ fiscal atacat, respectiv data de **16.02.2018**, așa cum rezultă din adresa Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași-Inspecție Fiscală nr.... cu care a fost comunicată decizia de impunere atacată, adresă pe care doamna Y, în calitate de administrator, a semnat de primire, și data depunerii contestației, respectiv **30.03.2018** aceasta fiind înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași-Inspecție Fiscală sub nr.....

Contestația este semnată atât de către administratorul societății, doamna Y, cât și de doamna avocat Z, în calitate de împuternicit al petentei, și poartă amprenta ștampilei Cabinetului de Avocat Z.

Constatând că sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 268, art. 269, art. 270 alin. (1) și art. 272 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1 este investită să se pronunțe asupra contestației.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei se reține:

I. S.C. X S.R.L. Iași formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS .. emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-IS ..., susținând următoarele:

Referitor la impozitul pe profit în sumă de **S lei** și la taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**, petenta susține că în mod greșit, organele de inspecție fiscală au stabilit că nu sunt deductibile fiscal cheltuielile cu cursurile de limbă engleză și cu examenele aferente facturate de S.C. T S.R.L., deoarece, așa cum se observă din cuprinsul Contractului de prestări servicii nr...., societatea a contractat și achitat efectuarea de către S.C. T S.R.L. a unor activități de instruire a cursanților în vederea îmbunătățirii nivelului cunoașterii limbii engleze, persoanele care au fost instruite fiind: Y, administratorul **S.C. X S.R.L. Iași**, Z, angajat al **S.C. X S.R.L. Iași** și W, angajat al **S.C. X S.R.L. Iași**.

Petenta susține că cunoașterea limbii engleze de către toți angajații societății este o condiție primordială pentru desfășurarea activității, toți angajații fiind necesar să dețină un nivel de înțelegere și comunicare adecvat, astfel că achiziționarea acestor servicii de instruire este o necesitate, legătura cu activitatea desfășurată fiind mai mult decât evidentă.

Referitor la impozitul pe profit în sumă de S lei aferent cheltuielilor cu diurna acordată domnului manager T, în cursul anilor 2012, 2013 și 2014, în sumă de S lei, cheltuieli ce au fost considerate nedeductibile fiscal de organele de inspecție fiscală, petenta arată că aceste cheltuieli reprezintă diurnă și nu servicii de management sau consultanță.

Societatea susține că avea încheiat cu PFA T contracte de management, care sunt contracte de mandat, aceste contracte atestând transferul către manager a drepturilor și obligațiilor ce revin administratorului în partea de activitate comercială, iar administratorul este într-un raport de mandatare față de societate. Petenta face trimitere la prevederile Legii contractului de management nr. ...

În ceea ce privește analizarea caracterului necesar al acestor cheltuieli din perspectiva caracterului util pentru activitatea societății, contestatoarea susține că, conform documentelor justificative prezentate, este demonstrată corelarea între aceste deplasări în locațiile menționate în documentele de decontare și includerea ulterioară a hotelurilor și tururilor turistice din respectivele locații în portofoliul contractelor de vânzare a sejururilor și circuitelor, demararea legăturilor de afaceri cu managerii hotelurilor sau tour-managerii care au prezentat hotelurile cu care ulterior au fost încheiate contracte, finalizarea acestor deplasări cu referate și sinteze ale stațiunilor și obiectivelor vizionate, instructaje făcute cu personalul de vânzări după fiecare astfel de deplasare și consilierea clienței societății pentru alegerea destinațiilor cele mai potrivite din locațiile respective, sutele de poze și filmări făcute în hotelurile și obiectivele vizionate introduse în arhiva electronică a firmei și utilizate în pliantele și informările prezentate clienților.

Petenta susține că modalitatea în care au fost eliminate de la deducere aceste cheltuieli intră în contradicție cu celelalte aprecieri ale organelor de inspecție fiscală, cât timp acestea au calificat activitatea desfășurată de PFA T, în temeiul contractelor de management încheiate cu S.C. X S.R.L. Iași, ca fiind o activitate dependentă.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, petenta susține că organele de inspecție fiscală au adăugat de două ori taxa pe valoarea adăugată, cu valori diferite, pentru aceeași factură, respectiv factura ..., emisă de S.C. D S.R.L.

Referitor la impozit pe veniturile din salarii, în sumă de S lei, la contribuția de asigurări sociale datorată de angajator, în sumă de S lei, la contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator, în sumă de S lei, la contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați, în sumă de S lei, la contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru

plata creanțelor salariale, în sumă de S lei, la contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator, în sumă de S lei, la contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice, în sumă de S lei, la contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați, în sumă de S lei, la contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați, în sumă de S lei și la contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator, în sumă de S lei, petenta susține că diferențierea dintre o activitate dependentă și una independentă este dată de modul de desfășurare a activității, de referință fiind prevederile art.7 pct.1 și 3 din Codul fiscal.

Contestatoarea susține că în mod greșit organele de inspecție fiscală au apreciat că este vorba de o activitate dependentă, fiind întrunite doar 3 dintre cele 7 criterii prevăzute de lege pentru calificarea activității ca fiind independentă, în fapt fiind îndeplinite și criteriile prevăzute de pct.3.1, 3.2 și 3.4.

În privința îndeplinirii condiției prevăzute la pct.3.1 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, petenta susține că:

- legea prevede ca raportul juridic încheiat între părți să conțină clauze contractuale clare privind obiectul contractului, drepturile și obligațiile părților, astfel încât să nu rezulte existența unei relații de subordonare, ci libertatea persoanei fizice de a dispune în ceea ce privește desfășurarea activității;

- potrivit dispozițiilor contractelor de management, libertatea prevăzută de lege nu îi este îngădită prestatorului, nici în privința locului, programului și nici modulului de desfășurare a activității, neexistând clauze restrictive în convențiile menționate;

- textul de lege nu prevede că activitatea trebuie să se desfășoare într-o anumită locație;

- acest criteriu se consideră a fi îndeplinit inclusiv atunci când părțile convin asupra datei, locului sau programului de lucru pentru a ține cont de specificul activității și de celelalte activități pe care prestatorul le desfășoară;

- textul de lege nu trebuie interpretat în sensul interzicerii desfășurării activității de management inclusiv la sediul societății beneficiare, cu atât mai mult cu cât natura serviciilor de management și de administrare și conținutul concret al obiectului unei astfel de convenții presupune deplasarea și efectuarea de activități și la sediul beneficiarului;

- în speță, prestatorul desfășoară activitatea la sediul social de pe..., la punctul de lucru din localitatea .. și pe teren, în vederea întocmirii și aplicării politicilor de dezvoltare a pieței.

În privința îndeplinirii condiției prevăzute la pct.3.4 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, petenta susține că:

-legea nu interzice utilizarea anumitor bunuri puse la dispoziție de societatea beneficiară;

-activitatea de management se desfășoară la sediul social al persoanei fizice autorizate, cu utilizarea dotărilor acesteia, sau în deplasări în afara sediilor celor doi parteneri contractuali;

-operarea ocazională pe laptopul societății beneficiare este un aspect necesar, fără a fi preponderent, dată fiind necesitatea analizării bazei de date, descărcarea de poze și filme de prezentare procurate ca urmare a deplasării managerului în beneficiul societății, etc.

În privința îndeplinirii condiției prevăzute la pct.3.2 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, petenta susține că:

-art.7 din Contractul de management nr.... nu cuprinde o clauză de exclusivitate, ci doar o clauză de interzicere a unor activități ce pot fi calificate ca și concurență neloială;

-interdicția nu privește desfășurarea activității de consultanță în toate domeniile, ci se referă exclusiv la agențiile de turism concurente sau societăți colaboratoare;

-domnul T desfășoară activități de manageriat și pentru Pensiunea R din localitatea ...;

-PFA T nu obține venituri exclusiv ca urmare a activității desfășurate în executarea contractelor de management avute în vedere de organele de inspecție fiscală, ci desfășoară și activități proprii de turism.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS ... emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-IS ... de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, urmare a inspecției fiscale efectuate la **S.C. X S.R.L. Iași**, organele de inspecție fiscală au stabilit că petenta datorează următoarele obligații fiscale: impozit pe profit în sumă de **S lei**, aferent perioadei 01.01.2012-31.12.2016, suma contestată fiind de **S lei**, taxă pe valoarea adăugată în sumă de **S lei**, aferentă perioadei 01.01.2012-30.09.2017, din care contestă suma de **S lei**, impozit pe veniturile din salarii în sumă de **S lei**, contribuție de asigurări sociale datorată de angajator în sumă de **S lei**, contribuție pentru asigurări de sănătate datorată de angajator în sumă de **S lei**, contribuție pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați în sumă de **S lei**, contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de **S lei**, contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator în sumă de **S lei**, contribuție pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice în sumă de **S lei**, contribuție individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați în sumă de **S lei**, contribuție individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați în sumă de **S lei** și contribuție de asigurări pentru șomaj datorată de angajator în sumă de

S lei, toate acestea fiind aferente perioadei 01.07.2015-30.09.2017, contestate în totalitate.

Impozitul pe profit în sumă de S lei a fost stabilit astfel:

Pentru anul 2012, organele de inspecție fiscală au stabilit o bază impozabilă suplimentară în sumă de S lei, căreia îi corespunde un impozit pe profit în sumă de S lei.

Baza impozabilă în sumă de S lei este compusă din:

-suma de S lei, reprezentând 50% din cheltuielile cu reparațiile auto, înregistrată în contul 611 „Cheltuieli de întreținere și reparații”. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece au fost încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.t) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-suma de S lei reprezentând jumătate din cheltuielile cu deplasarea a 4 persoane în Elveția , înregistrată în contul 625.1 „Cheltuieli cu deplasări, detașări, transferări”. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece petenta nu a justificat cu documente necesitatea deplasării membrilor familiei în scopul activității desfășurate, fiind încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.m) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-suma de S lei, reprezentând diurnă, înregistrată în contul 625.1 „Cheltuieli cu deplasări, detașări, transferări” pentru domnul manager D, care are încheiat contract de management pe PFA D. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece au fost încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.m) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-suma de S lei, reprezentând cheltuieli cu obiectele de inventar, înregistrată în contul 603 „Cheltuieli cu materialele de natura obiectelor de inventar”, care se află în spații care nu au fost declarate punte de lucru. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece au fost încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru anul 2013, organele de inspecție fiscală au stabilit o bază impozabilă suplimentară în sumă de S lei, căreia îi corespunde un impozit pe profit în sumă de S lei.

Baza impozabilă în sumă de S lei este compusă din:

-suma de S lei, reprezentând cheltuieli cu obiectele de inventar, înregistrată în contul 603 „Cheltuieli cu materialele de natura obiectelor de inventar”, care se află în spații care nu au fost declarate puncte de lucru. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece au fost încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

-suma de S lei, reprezentând diurnă, înregistrată în contul 625.1 „Cheltuieli cu deplasări, detașări, transferări” pentru domnul manager D, care are încheiat contract de management pe PFA D. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece au fost încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.m) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru anul 2014, organele de inspecție fiscală au stabilit o bază impozabilă suplimentară în sumă de S lei, căreia îi corespunde un impozit pe profit în sumă de **S lei**.

Baza impozabilă în sumă de S lei este compusă din:

-suma de S lei, reprezentând cheltuieli cu obiectele de inventar, înregistrată în contul 603 „Cheltuieli cu materialele de natura obiectelor de inventar”, care se află în spații care nu au fost declarate puncte de lucru. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece au fost încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

-suma de S lei, reprezentând diurnă, înregistrată în contul 625.1 „Cheltuieli cu deplasări, detașări, transferări” pentru domnul manager D, care are încheiat contract de management pe PFA D. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece au fost încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.m) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru anul 2015, organele de inspecție fiscală au stabilit o bază impozabilă suplimentară în sumă de (-) S lei, căreia îi corespunde un impozit pe profit în sumă de (-)S.

Baza impozabilă în sumă de (-) Slei este compusă din:

-suma de Slei, reprezentând cheltuieli cu obiectele de inventar, înregistrată în contul 603 „Cheltuieli cu materialele de natura obiectelor de inventar”, care se află în spații care nu au fost declarate puncte de lucru. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece au fost încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-suma de S lei, reprezentând cheltuieli cu materialele de construcții, înregistrată în contul 604 „Cheltuieli privind materialele nestocate” din facturile nr. ... și nr....., emise de S.C. D S.R.L. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece nu sunt aferente activității desfășurate, fiind încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-suma de (-) S lei, reprezentând cheltuieli cu contribuțiile salariale aferente plăților făcute în baza contractelor încheiate cu PFA D pentru servicii de management, activitate dependentă. Aceste cheltuieli au fost considerate deductibile fiscal de către organele de inspecție fiscală, în

baza prevederilor art.21 alin.(1) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru anul 2016, organele de inspecție fiscală au stabilit o bază impozabilă suplimentară în sumă de S lei, căreia îi corespunde un impozit pe profit în sumă de S lei.

Baza impozabilă în sumă de S lei este compusă din:

-suma de S lei, reprezentând cheltuieli cu cursurile de engleză și examenele aferente, facturate de S.C. T S.R.L. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece petenta nu a făcut dovada necesității acestor cheltuieli în interesul activității desfășurate, fiind încălcate prevederile art.25 alin.(1) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-suma de S lei, reprezentând cheltuieli cu obiectele de inventar, înregistrată în contul 603 „Cheltuieli cu materialele de natura obiectelor de inventar”, care se află în spații care nu au fost declarate puncte de lucru. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece au fost încălcate prevederile art.25 alin.(4) lit.d) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-suma de S lei reprezentând jumătate din cheltuielile cu deplasarea a 4 persoane în Antalya , înregistrată în contul 625.1 „Cheltuieli cu deplasări, detașări, transferări”. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece petenta nu a justificat cu documente necesitatea deplasării membrilor familiei în scopul activității desfășurate, fiind încălcate prevederile art.25 alin.(4) lit.d) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-suma de S lei, reprezentând cheltuieli cu chiria și garanția a 2 apartamente utilizate în scop personal de familia administratorului societății, fără a fi declarate puncte de lucru ale societății, înregistrată în contul 612 „Cheltuieli cu redevențele, locațiile de gestiune și chiriile” și 628 „Cheltuieli cu alte servicii executate de terți”. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece petenta nu a făcut dovada utilizării acestora în scopul obținerii de venituri impozabile, fiind încălcate prevederile art.25 alin.(4) lit.d) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-suma de (-) S lei reprezentând cheltuieli cu contribuțiile salariale aferente plăților făcute în baza contractelor încheiate cu PFA D pentru servicii de management, activitate dependentă. Aceste cheltuieli au fost considerate deductibile fiscal de către organele de inspecție fiscală, în baza prevederilor art.21 alin.(1) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pe toată perioada verificată, organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit pe profit suplimentar în sumă de S lei (S lei +Slei +S lei -S

lei +S lei), aferent bazei impozabile în sumă de S lei (S lei + S lei + S lei + (-) S lei + S lei).

Taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, stabilită suplimentar de organele de inspecție fiscală, este compusă din:

-suma de S lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată aferentă achiziției unei piscine, înscrisă în factura nr. ..., emisă de S.C. D S.R.L., înregistrată în contul 214 "Mobilier, aparatură birotică, echipamente de protecție a valorilor umane și materiale și alte active corporale", fără a calcula amortizare, nefiind aferentă activității desfășurate, fiind încălcate prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-suma de S lei reprezentând taxă pe valoarea adăugată aferentă materialelor de construcții achiziționate, fiind încălcate prevederile art.145.1 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-suma de S lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată aferentă achiziției de obiecte de inventar efectuată cu factura nr..., emisă de S.C. D S.R.L., aceste achiziții nefiind efectuate în folosul operațiunilor taxabile;

-suma de S lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată aferentă achiziției unei chitare cu factura nr...., înregistrată în contul 214 "Mobilier, aparatura birotică, echipamente de protecție a valorilor umane și materiale și alte active corporale", fără a calcula amortizare, nefiind aferentă activității desfășurate, fiind încălcate prevederile art.145 alin.(2) lit.a) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-suma de S lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată aferentă achiziției de materiale de construcții efectuate cu facturile nr..... și nr. ..., emise de S.C. D S.R.L., care nu sunt aferente activității desfășurate;

-suma de S lei, reprezentând taxă pe valoarea adăugată aferentă achiziției de mobilier de bucătărie efectuată cu factura nr. ... și nr....., emise de S.C. A;

-suma de S lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată înscrisă în facturile emise de S.C. T S.R.L., serviciile prestate fiind cursuri de limbă engleză și examenele aferente.

Impozitul pe veniturile din salarii în sumă de S lei, contribuția de asigurări sociale datorată de angajator în sumă de S lei, contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator în sumă de S lei, contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați în sumă de S lei, contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de S lei, contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator în sumă de S lei, contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice în sumă de S lei, contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați în sumă de S lei, contribuția individuală de asigurări pentru șomaj

reținută de la asigurați în sumă de S lei și contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator în sumă de S lei.

Având în vedere contractele nr. 1/2015 și nr.1/2016, încheiate de petentă cu PFA D, pentru organizarea, conducerea și gestionarea activității pe baza unor obiective și criterii de performanță, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

-activitatea desfășurată de PFA D se desfășoară în spațiile și cu mijloacele fixe puse la dispoziția sa de societate;

-conform pct.7 din contract, managerului îi sunt interzise orice activități în beneficiul altor societăți concurente, cu același obiect de activitate, sau al unor societăți comerciale care se află în relații comerciale cu societatea ofertantă, nu dispune de libertatea de a desfășura activitate pentru mai mulți clienți;

-PFA D nu face parte dintr-un corp/ordin profesional cu rol de reprezentare, reglementare și supraveghere a profesiei desfășurate, potrivit actelor normative speciale care reglementează organizarea și exercitarea profesiei respective.

Având în vedere cele de mai sus, organele de inspecție fiscală au stabilit că activitatea desfășurată de domnul D este o activitate dependentă.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea înregistrează în evidența contabilă cheltuieli cu serviciile de management, facturate de PFA D în perioada 01.07.2015-30.09.2017, în sumă totală de S lei.

Având în vedere faptul că organele de inspecție fiscală au considerat serviciile de management, în sumă totală de S lei, ca fiind venituri asimilate salariilor, acestea au stabilit în sarcina societății următoarele obligații de plată:

-impozit pe veniturile din salarii în sumă de S lei;

- contribuție de asigurări sociale datorată de angajator în sumă de S lei;

-contribuție pentru asigurări de sănătate datorată de angajator în sumă de S lei;

- contribuție pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați în sumă de S lei;

-contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de S lei;

-contribuție de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator în sumă de S lei;

-contribuție pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice în sumă de S lei;

-contribuție individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați în sumă de S lei;

-contribuție individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați în sumă de S lei;

-contribuție de asigurări pentru șomaj datorată de angajator în sumă de S lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

1. Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, este investită să se pronunțe dacă petenta datorează impozitul pe profit în sumă de S lei aferent cheltuielilor cu diurna acordată domnului Di în perioada 2012-2014 în sumă de S lei, în condițiile în care acesta nu avea calitatea de salariat al societății.

În fapt, în anii 2012, 2013 și 2014 petenta înregistrează în contul 625.1 „Cheltuieli cu deplasări, detașări, transferări” suma de S lei, S lei și S lei, reprezentând diurna acordată domnului manager D, care are încheiat contract de management pe PFA D.

Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece au fost încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.m) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, art.19 alin.(1), art.21alin.(1) și art.21 alin.(3) lit. b) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare prevăd că:

“Art.19-(1) Profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea profitului impozabil se iau în calcul și alte elemente similare veniturilor și cheltuielilor potrivit normelor de aplicare.”

„Art.21- (1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.”

**„Art.21-(3) Următoarele cheltuieli au deductibilitate limitată:
(...)**

b) suma cheltuielilor cu indemnizația de deplasare acordată salariaților pentru deplasări în România și în străinătate, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;”

Menționez faptul că articolul 21 alin.(3) lit b) a fost abrogat prin Legea nr. 168 din 29 mai 2013 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 8/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale.

Din prevederile legale de mai sus rezultă că profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri, dintr-un an fiscal, din care se scad

veniturile neimpozabile și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile, că sunt deductibile fiscal numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile și că cheltuielile cu indemnizația de deplasare acordată salariaților pentru deplasări în România și în străinătate sunt deductibile fiscal în limita a de 2,5 ori nivelul stabilit pentru instituțiile publice.

Referitor la cheltuielile reprezentând indemnizațiile plătite pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în strainatate, potrivit dispozițiilor legale mai sus citate, se reține că acestea trebuie să fie efectuate pentru salariați, în interesul serviciului.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că, în anii 2012, 2013 și 2014, petenta a achitat domnului D, în calitate de manager al societății, în baza Contractelor de management nr.1/2015 și nr.1/2016, suma de S lei, reprezentând diurnă, acesta neavând calitatea de salariat al societății.

Dispozițiile mai sus citate prevăd imperativ condițiile pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile cu diurna pentru a fi deduse, și anume: să fie efectuată în scopul realizării de venituri și să fie efectuată pentru salariați pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țara și în străinătate, în interesul serviciului.

Or, așa cum rezultă din cele prezentate mai sus, domnul D nu avea calitatea de salariat al societății în perioada 2012-2014.

Nu se reține în soluționarea favorabilă a contestației motivația petentei precum că societatea avea încheiat cu PFA D contracte de management, care sunt contracte de mandat, aceste contracte atestând transferul către manager a drepturilor și obligațiilor ce revin administratorului în partea de activitate comercială, iar administratorul este într-un raport de mandatare față de societate, deoarece, pentru perioada 2012-2014, legislația prevedea expres că sunt deductibile fiscal cheltuielile cu indemnizația de deplasare acordată salariaților pentru deplasări în România și în străinătate, în limita a de 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice. Mai mult decât atât, susținerea petentei precum că avea încheiate cu PFA D contracte de management, nu poate fi reținută atâta timp cât aceasta nu a prezentat nici organelor de inspecție fiscală și nici în susținerea contestației contracte de management încheiate cu PFA D pentru perioada 2012-2014.

Având în vedere cele de mai sus, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au considerat că nu sunt deductibile fiscal cheltuielile cu diurna acordată domnului D în sumă de S lei, astfel că, în temeiul art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privin Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, **se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. X S.R.L. Iași** pentru impozitul pe profit în sumă de S lei.

2. Cauza supusă soluționării este dacă S.C. X S.R.L. lași datorează impozitul pe profit în sumă de S lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, aferente cheltuielilor cu cursurile de engleză și examenele aferente, în sumă de S lei, facturate de S.C. T S.R.L., în condițiile în care petenta nu a făcut dovada că acestea au fost efectuate în scopul obținerii de venituri impozabile.

În fapt, în anul 2016, petenta înregistrează în evidența contabilă cheltuieli cu cursurile de engleză și examenele aferente, în sumă de S lei și deduce taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei înscrisă în facturile emise de S.C. T S.R.L. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece petenta nu a făcut dovada necesității acestor cheltuieli în interesul activității desfășurate, fiind încălcate prevederile art.25 alin.(1) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit Contractului de prestări servicii nr...., încheiat de petentă cu S.C. T S.R.L., acesta a avut ca obiect

„Instruirea de către Prestator a cursanților în vederea îmbunătățirii nivelului cunoașterii limbii engleze. (...).”

În drept, art.19 alin.(1) și art.25 din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede că:

„Art.19-(1) Rezultatul fiscal se calculează ca diferență între veniturile și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care se scad veniturile neimpozabile și deducerile fiscale și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile. La stabilirea rezultatului fiscal se iau în calcul și elemente similare veniturilor și cheltuielilor, potrivit normelor metodologice, precum și pierderile fiscale care se recuperează în conformitate cu prevederile [art. 31](#). Rezultatul fiscal pozitiv este profit impozabil, iar rezultatul fiscal negativ este pierdere fiscală.”

„Art.25-(1) Pentru determinarea rezultatului fiscal sunt considerate cheltuieli deductibile cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității economice, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, precum și taxele de înscriere, cotizațiile și contribuțiile datorate către camerele de comerț și industrie, organizațiile patronale și organizațiile sindicale.”

Așadar, potrivit prevederilor legale citate mai sus, rezultatul fiscal se calculează ca diferență între veniturile și cheltuielile înregistrate conform reglementărilor contabile aplicabile, din care se scad veniturile neimpozabile și deducerile fiscale și la care se adaugă cheltuielile nedeductibile, fiind considerate cheltuieli deductibile la calculul profitului impozabil numai cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității economice, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată, speței îi sunt aplicabile prevederile art.297 alin.(4) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și anume:

“Art.297-(4) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Din prevederile legale de mai sus rezultă că orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Din documentele existente la dosarul cauzei rezultă că petenta a înregistrat în evidența contabilă cheltuieli cu cursurile de engleză și examenele aferente, în sumă de S lei și a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei înscrisă în facturile emise de S.C. T S.R.L.

Din analiza contractului de prestări servicii nr.,,, nu rezultă care sunt cele 3 persoane care vor participa la cursurile de engleză, acestea nefiind nominalizate.

Se reține faptul că petenta nu a prezentat nici organelor de inspecție fiscală și nici în susținerea contestației documente din care să rezulte numele persoanelor care au participat la aceste cursuri și calitatea lor în societate.

Afirmația petentei precum că au fost instruite următoarele persoane: X, administratorul S.C. X S.R.L. Iași, Y, angajat al S.C. X S.R.L. Iași și Z, angajat al S.C. X S.R.L. Iași, nu poate fi reținută deoarece, așa cum am precizat mai sus, din documentele existente la dosarul cauzei nu rezultă numele persoanelor care au participat la cursuri și au susținut examenul final, petenta nedepunând documente din care să rezulte acest lucru.

Astfel, petenta nu a făcut dovada că serviciile prestate de S.C. T S.R.L. au fost efectuate în scopul desfășurării activității economice.

Având în vedere cele de mai sus, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au considerat că nu sunt deductibile fiscal cheltuielile cu cursurile de limba engleză și examenele aferente în sumă de S lei și că petenta nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei, astfel că, în temeiul art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privin Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, **se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. X S.R.L. Iași** pentru impozitul pe profit în sumă de S lei și pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei.

3.Cauza supusă soluționării este dacă petenta are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei, înscrisă în factura nr...., emisă de S.C. D S.R.L., și a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei aferentă obiectelor de inventar achiziționate în perioada

2012-2017, în condițiile în care petenta nu a făcut dovada că bunurile au fost achiziționate în folosul operațiunilor taxabile.

În fapt, petenta deduce taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S** lei aferentă achiziției unei piscine, înscrisă în factura nr.63589/09.07.2012, emisă de S.C. DS.R.L. Bunul achiziționat a fost înregistrat în contul 214 "Mobilier, aparatură birotică, echipamente de protecție a valorilor umane și materiale și alte active corporale", fără ca societatea să calculeze amortizare.

De asemenea, petenta deduce și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S** lei, aferentă achiziției de obiecte de inventar efectuate în perioada 2012-2017, obiecte de inventar ce se găsesc în spații care nu au fost declarate puncte de lucru de către contestatoare.

În drept, art.145 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, prevede că:

„Art.145-(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) **operațiuni taxabile;”**

Aceste prevederi legale au fost menținute începând cu data de 01.01.2016, prin art. 297 alin.(4) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Din prevederile legale de mai sus rezultă că orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor taxabile.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că petenta a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S** lei aferentă achiziției unei piscine, înscrisă în factura nr...., emisă de S.C. D S.R.L. Bunul achiziționat a fost înregistrat în contul 214 "Mobilier, aparatură birotică, echipamente de protecție a valorilor umane și materiale și alte active corporale", fără ca societatea să calculeze amortizare.

De asemenea, petenta deduce și taxa pe valoarea adăugată în sumă de **S** lei, aferentă achiziției de obiecte de inventar efectuate în perioada 2012-2017, obiecte de inventar ce se găsesc în spații care nu au fost declarate puncte de lucru de către contestatoare.

Bunurile de natura obiectelor de inventar achiziționate în perioada 2012-2017 (scaun plastic, saltea, canapea 3 locuri, TV led Samsung, fier de călcat, mașină tuns gazon, etc), găsite în spații care nu au fost declarate puncte de lucru de către contestatoare (Copou, pensiune), sunt în valoare totală de **S** lei (**S** lei, obiecte de inventar achiziționate în anul 2012 + **S** lei, obiecte de inventar achiziționate în anul 2013 + **S** lei, obiecte de inventar achiziționate în anul 2014 + **S** lei, obiecte de inventar achiziționate în anul 2015 + **S** lei, obiecte de inventar achiziționate în anul 2016 + **S** lei, obiecte de inventar achiziționate în anul 2017).

Taxa pe valoarea adăugată dedusă de petentă aferentă acestor achiziții este în sumă totală de **S** lei.

Având în vedere faptul că petenta nu a făcut dovada faptului că bunurile au fost achiziționate în folosul operațiunilor taxabile, organele de inspecție fiscală au stabilit că societatea nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de S lei.

Nu se reține în soluționarea favorabilă a contestației motivația petentei precum că organele de inspecție fiscală au adăugat de două ori taxa pe valoarea adăugată, cu valori diferite, pentru aceeași factură, respectiv factura ..., emisă de S.C. D S.R.L. deoarece, așa cum am precizat mai sus, taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei este compusă din: S lei aferentă achiziției unei piscine, înscrisă în factura nr...., emisă de S.C. D S.R.L., și din taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, aferentă achiziției de obiecte de inventar efectuate în perioada 2012-2017, obiecte de inventar ce se găsesc în spații care nu au fost declarate puncte de lucru de către contestatoare, bunurile de natura obiectelor de inventar achiziționate în perioada 2012-2017, fiind în valoare totală de S lei.

Așa cum rezultă din Anexa nr.4 la Raportul de inspecție fiscală nr.F-IS , „Situția cheltuielilor cu obiecte de inventar nedeductibile fiscal” (anexată în copie la dosar), bunurile achiziționate cu factura nr. ..., emisă de S.C. D S.R.L. nu a fost luată în calcul, eroarea organelor de inspecție fiscală constând în aceea că au stabilit că taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei a fost înscrisă tot în această factură, când, de fapt, suma este aferentă unui număr de 32 de facturi, prezentate detaliat în Anexa nr.4 la Raportul de inspecție fiscală nr.F-IS ..., „Situția cheltuielilor cu obiecte de inventar nedeductibile fiscal”, de unde rezultă cu claritate componența achizițiilor de obiecte de inventar în sumă de S lei și a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei.

Având în vedere cele de mai sus, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au considerat că petenta nu are dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei aferentă achiziției unei piscine și a obiectelor de inventar care se află în locuri care nu au fost declarate puncte de lucru, astfel că, în temeiul art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, **se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. X S.R.L. Iași** pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei.

4. Referitor la impozitul pe profit în sumă de (-)S lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1 se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care petenta nu aduce argumente și nu depune documente în susținerea contestației.

În fapt, organele de inspecție fiscală au stabilit că nu sunt deductibile fiscal următoarele cheltuieli înregistrate în evidența contabilă în perioada 01.01.2012-31.12.2016, după cum urmează:

Anul 2012

-suma de S lei, reprezentând 50% din cheltuielile cu reparațiile auto, înregistrată în contul 611 „Cheltuieli de întreținere și reparații”. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece au fost încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.t) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-suma de S lei reprezentând jumătate din cheltuielile cu deplasarea a 4 persoane în Elveția , înregistrată în contul 625.1 „Cheltuieli cu deplasări, detașări, transferări”. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece petenta nu a justificat cu documente necesitatea deplasării membrilor familiei în scopul activității desfășurate, fiind încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.m) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-suma de S lei, reprezentând cheltuieli cu obiectele de inventar, înregistrată în contul 603 „Cheltuieli cu materialele de natura obiectelor de inventar”, care se află în spații care nu au fost declarate puncte de lucru. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece au fost încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Anul 2013

-suma de S lei, reprezentând cheltuieli cu obiectele de inventar, înregistrată în contul 603 „Cheltuieli cu materialele de natura obiectelor de inventar”, care se află în spații care nu au fost declarate puncte de lucru. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece au fost încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Anul 2014

-suma de S lei, reprezentând cheltuieli cu obiectele de inventar, înregistrată în contul 603 „Cheltuieli cu materialele de natura obiectelor de inventar”, care se află în spații care nu au fost declarate puncte de lucru. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece au fost încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Anul 2015

-suma de S lei, reprezentând cheltuieli cu obiectele de inventar, înregistrată în contul 603 „Cheltuieli cu materialele de natura obiectelor de inventar”, care se află în spații care nu au fost declarate puncte de lucru.

Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece au fost încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-suma de S lei, reprezentând cheltuieli cu materialele de construcții, înregistrată în contul 604 „Cheltuieli privind materialele nestocate” din facturile nr.... și nr...., emise de S.C. D S.R.L. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece nu sunt aferente activității desfășurate, fiind încălcate prevederile art.21 alin.(4) lit.e) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-suma de (-) S lei, reprezentând cheltuieli cu contribuțiile salariale aferente plăților făcute în baza contractelor încheiate cu PFA D pentru servicii de management, activitate dependentă. Aceste cheltuieli au fost considerate deductibile fiscal de către organele de inspecție fiscală, în baza prevederilor art.21 alin.(1) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Anul 2016

-suma de S lei, reprezentând cheltuieli cu obiectele de inventar, înregistrată în contul 603 „Cheltuieli cu materialele de natura obiectelor de inventar”, care se află în spații care nu au fost declarate puncte de lucru. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece au fost încălcate prevederile art.25 alin.(4) lit.d) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-suma de S lei reprezentând jumătate din cheltuielile cu deplasarea a 4 persoane în Antalya , înregistrată în contul 625.1 „Cheltuieli cu deplasări, detașări, transferări”. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece petenta nu a justificat cu documente necesitatea deplasării membrilor familiei în scopul activității desfășurate, fiind încălcate prevederile art.25 alin.(4) lit.d) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-suma de S lei, reprezentând cheltuieli cu chiria și garanția a 2 apartamente utilizate în scop personal de familia administratorului societății, fără a fi declarate puncte de lucru ale societății, înregistrată în contul 612 „Cheltuieli cu redevențele, locațiile de gestiune și chiriile” și 628 „Cheltuieli cu alte servicii executate de terți”. Organele de inspecție fiscală au considerat că aceste cheltuieli nu sunt deductibile fiscal deoarece petenta nu a făcut dovada utilizării acestora în scopul obținerii de venituri impozabile, fiind încălcate prevederile art.25 alin.(4) lit.d) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

-suma de (-) S lei reprezentând cheltuieli cu contribuțiile salariale aferente plăților făcute în baza contractelor încheiate cu PFA D pentru servicii de management, activitate dependentă. Aceste cheltuieli au

fost considerate deductibile fiscal de către organele de inspecție fiscală, în baza prevederilor art.21 alin.(1) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Aferent acestor cheltuieli considerate nedeductibile fiscal sau pentru care s-a acordat dreptul de deducere, în sumă totală de -S lei, organele de inspecție fiscală au calculat un impozit pe profit suplimentar în sumă de (-)S lei.

Se reține faptul că deși petenta contestă impozitul pe profit în sumă de S lei, aceasta nu aduce nicio motivație referitoare la impozitul pe profit în sumă de -S lei.

În drept, în conformitate cu prevederile art. 269 alin. (1) lit. c) și lit. d) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

[....]

c) motivele de fapt și de drept;

d) dovezile pe care se întemeiază; [....].”

De asemenea, pct. 2.5., 2.6. și pct. 11.1. lit. b) din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015, precizează că:

„2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.

2.6. Motivarea contestației se va face cu respectarea dispozițiilor privind termenul de depunere a contestațiilor, sub sancțiunea decăderii.

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

[....]

a) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației”.

În speță sunt incidente și prevederile art. 276 alin. (1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care precizează: **„În soluționarea contestației organul competent verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport cu susținerile părților, cu dispozițiile legale invocate de acestea și cu documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”**

Potrivit doctrinei, încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „actor incumbit probatio”, principiul fiind consfințit de art.1169 Cod Civil „cel ce face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească”.

Având în vedere cele de mai sus și întrucât contestatoarea este cea care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei revine contestatorului.**

Se reține că sarcina probei nu implică un drept al contestatoarei, ci un imperativ al interesului personal al acesteia care invocă o pretenție în cadrul căii administrative de atac, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

În sensul celor de mai sus s-a pronunțat și Înalta Curte de Casație și Justiție, secția de contencios administrativ și fiscal, prin Decizia nr.3250/18 iunie 2010, în considerentele căreia se precizează : „Potrivit art.207 (1) Cod procedură fiscală contestația se depune în termen de 30 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal sub sancțiunea decăderii, iar potrivit art.206 (1), contestația se formulează în scris și ea va cuprinde, între altele, motivele de fapt și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază. Din interpretarea logică și sistematică a celor două articole, rezultă că motivarea contestației trebuie făcută, sub sancțiunea decăderii, în termenul de 30 de zile în care se poate și formula contestația fiscală, **iar nedepunerea motivelor în acest termen va avea drept consecință juridică respingerea contestației ca nemotivată.**”

Având în vedere considerentele Înaltei Curți de Casație și Justiție din Decizia mai sus precizată, și ținând seama de prevederile art.270 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, se reține că societatea contestatoare ar fi putut depune documentele justificative în termenul de 45 de zile în care se putea formula și contestația, iar, în speță, până la data emiterii prezentei decizii, contestatoarea nu a depus niciun document justificativ și nu a prezentat argumente privind starea de fapt și de drept prin care să combată constatările organelor de inspecție fiscală și din care să rezulte o situație contrară față de cea constatată de organele de inspecție fiscală.

Prin urmare, având în vedere și prevederile art.276 alin. (6) din același act normativ, unde se specifică: „*Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va mai proceda la analiza pe fond a cauzei*”, organul de soluționare competent nu va mai proceda la analiza pe fond a contestației pentru impozitul pe profit în sumă de (-)S lei, drept pentru care, pentru acest capăt de cerere, contestația formulată de **S.C. X S.R.L. Iași** se va respinge ca nemotivată.

5.Referitor la impozitul pe veniturile din salarii în sumă de S lei, la contribuția de asigurări sociale datorată de angajator în sumă de S lei, la contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator în sumă de S lei, la contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați în sumă de S lei, la contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de S lei, la

contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator în sumă de S lei, la contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice în sumă de S lei, la contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați în sumă de S lei, la contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați în sumă de S lei și la contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator în sumă de S lei, cauza supusă soluționării este dacă petenta datorează aceste sume, în condițiile în care activitatea desfășurată de domnul D nu respectă cele 7 criterii prevăzute de Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, opentru a fi considerată activitate independentă.

În fapt, având în vedere contractele nr... și nr...., încheiate de petentă cu PFA D, pentru organizarea, conducerea și gestionarea activității pe baza unor obiective și criterii de performanță, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

-activitatea desfășurată de PFA D se desfășoară în spațiile și cu mijloacele fixe puse la dispoziția sa de societate;

-conform pct.7 din contract, managerului îi sunt interzise orice activități în beneficiul altor societăți concurente, cu același obiect de activitate, sau al unor societăți comerciale care se află în relații comerciale cu societatea ofertantă, nu dispune de libertatea de a desfășura activitate pentru mai mulți clienți;

-PFA D nu face parte dintr-un corp/ordin profesional cu rol de reprezentare, reglementare și supraveghere a profesiei desfășurate, potrivit actelor normative speciale care reglementează organizarea și exercitarea profesiei respective.

Având în vedere cele de mai sus, organele de inspecție fiscală au stabilit că activitatea desfășurată de domnul D este o activitate dependentă.

Organele de inspecție fiscală au constatat că societatea înregistrează în evidența contabilă cheltuieli cu serviciile de management, facturate de PFA D în perioada 01.07.2015-30.09.2017, în sumă totală de Slei.

Având în vedere faptul că organele de inspecție fiscală au considerat serviciile de management, în sumă totală de S lei, ca fiind venituri asimilate salariilor, acestea au stabilit în sarcina societății următoarele obligații de plată:

-impozit pe veniturile din salarii în sumă de S lei;

- contribuție de asigurări sociale datorată de angajator în sumă de S lei;

-contribuție pentru asigurări de sănătate datorată de angajator în sumă de S lei;

- contribuție pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați în sumă de S lei;

-contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de S lei;
-contribuție de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator în sumă de S lei;
-contribuție pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice în sumă de S lei;
-contribuție individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați în sumă de S lei;
-contribuție individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați în sumă de S lei;
-contribuție de asigurări pentru șomaj datorată de angajator în sumă de S lei.

În drept, până la data de 31.12.2015, speței îi sunt aplicabile prevederile art.7 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și anume:

“Art.7- Definiții ale termenilor comuni

(1) În înțelesul prezentului cod, cu excepția titlului VI, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. activitate - orice activitate desfășurată de către o persoană în scopul obținerii de venit;

2. activitate dependentă - orice activitate desfășurată de o persoană fizică într-o relație de angajare;

3. activitate dependentă la funcția de bază - orice activitate desfășurată în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, declarată angajatorului ca funcție de bază de către angajat; în cazul în care activitatea se desfășoară pentru mai mulți angajatori, angajatul este obligat să declare fiecăruia locul unde exercită funcția pe care o consideră de bază;

4. activitate independentă - orice activitate desfășurată de către o persoană fizică în scopul obținerii de venituri, care îndeplinește cel puțin 4 dintre următoarele criterii:

4.1. persoana fizică dispune de libertatea de alegere a locului și a modului de desfășurare a activității, precum și a programului de lucru;

4.2. persoana fizică dispune de libertatea de a desfășura activitatea pentru mai mulți clienți;

4.3. riscurile inerente activității sunt asumate de către persoana fizică ce desfășoară activitatea;

4.4. activitatea se realizează prin utilizarea patrimoniului persoanei fizice care o desfășoară;

4.5. activitatea se realizează de persoana fizică prin utilizarea capacității intelectuale și/sau a prestației fizice a acesteia, în funcție de specificul activității;

4.6. persoana fizică face parte dintr-un corp/ordin profesional cu rol de reprezentare, reglementare și supraveghere a

profesiei desfășurate, potrivit actelor normative speciale care reglementează organizarea și exercitarea profesiei respective;

4.7. persoana fizică dispune de libertatea de a desfășura activitatea direct, cu personal angajat sau prin colaborare cu terțe persoane în condițiile legii.”

Din prevederile legale de mai sus rezultă că pentru a fi calificată ca fiind o activitate independentă, activitatea desfășurată de o persoană fizică în scopul obținerii de venituri trebuie să îndeplinească cel puțin 4 din criteriile menționate mai sus.

Din documentele existente la dosarul cauzei se reține că:

-activitatea desfășurată de PFA D se desfășoară în spațiile și cu mijloacele fixe puse la dispoziția sa de societate, nefiind îndeplinite criteriile prevăzute la pct 4.1 și 4.4 din actul normativ citat mai sus. Se reține faptul că locul desfășurării activității PFA D este într-un spațiu situat în Șoseaua ... chiria acestui spațiu fiind plătită de petentă, în acest spațiu aflându-se mijloace fixe și obiecte de inventar aparținând contestatoarei;

-conform pct.7 din contract, managerului îi sunt interzise orice activități în beneficiul altor societăți concurente, cu același obiect de activitate, sau al unor societăți comerciale care se află în relații comerciale cu societatea ofertantă, nu dispune de libertatea de a desfășura activitate pentru mai mulți clienți, nefiind îndeplinit criteriul prevăzut la pct 4.2 din actul normativ citat mai sus ;

-PFA D nu face parte dintr-un corp/ordin profesional cu rol de reprezentare, reglementare și supraveghere a profesiei desfășurate, potrivit actelor normative speciale care reglementează organizarea și exercitarea profesiei respective, nefiind îndeplinit criteriul prevăzut la pct 4.6 din actul normativ citat mai sus.

Speței îi sunt aplicabile și prevederile pct.67 din Hotărârea Guvernului nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, dat în aplicare art.55 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și anume:

„67. Veniturile de natură salarială prevăzute la [art. 55](#) din Codul fiscal, denumite în continuare venituri din salarii, sunt venituri din activități dependente, dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

- părțile care intră în relația de muncă, denumite în continuare angajator și angajat, stabilesc de la început: felul activității, timpul de lucru și locul desfășurării activității;

- partea care utilizează forța de muncă pune la dispoziția celeilalte părți mijloacele de muncă, cum ar fi: spații cu înzestrare corespunzătoare, îmbrăcăminte specială, unelte de muncă și altele asemenea;

- persoana care activează contribuie numai cu prestația fizică sau cu capacitatea ei intelectuală, nu și cu capitalul propriu;

- plătitorul de venituri de natură salarială suportă cheltuielile de deplasare în interesul serviciului ale angajatului, cum ar fi indemnizația de delegare-detașare în țară și în străinătate, și alte cheltuieli de această natură, precum și indemnizația de concediu de odihnă și indemnizația pentru incapacitate temporară de muncă suportate de angajator potrivit legii;

- persoana care activează lucrează sub autoritatea unei alte persoane și este obligată să respecte condițiile impuse de aceasta, conform legii.”

Începând cu data de 01.01.2016, speței îi sunt aplicabile prevederile art.76 alin.(2) din Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și anume:

“Art.76- (2) Regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică și următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor:

(...)

f) remunerația obținută de directorii cu contract de mandat și de membrii directoratului de la societățile administrate în sistem dualist și ai consiliului de supraveghere, potrivit legii, precum și drepturile convenite managerilor, în baza contractului de management prevăzut de lege;”

Așadar, începând cu data de 01.01.2016, dată la care a intrat în vigoare Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal, nu mai poate fi vorba de îndeplinirea unor criterii pentru a încadra activitatea ca fiind dependentă sau independent, Legea nr.227/2015 privind Codul fiscal conținând prevederi clare, și anume că drepturile convenite managerilor, în baza contractului de management prevăzut de lege sunt venituri asimilate salariilor.

Nu se reține în soluționarea favorabilă a contestației motivația petentei precum că sunt îndeplinite și criteriile prevăzute de pct.3.1, 3.2 și 3.4., întrucât, așa cum am arătat mai sus, activitatea desfășurată de domnul D este o activitate dependentă.

În concluzie, așa cum s-a prezentat în decizia de impunere contestată, în conținutul prezentei decizii, din analiza clauzelor contractuale, a drepturilor și obligațiilor celor două părți, precum și a prevederilor legale citate, rezultă că veniturile obținute de către domnul D, în sumă totală de S lei, sunt venituri obținute dintr-o activitate dependentă, deoarece în speță nu au fost îndeplinite criteriile și condițiile impuse de lege ce definesc existența unei activități desfășurate în mod independent.

Astfel, în speță veniturile obținute de domnul D reprezintă venituri din activitatea desfășurată în mod dependent și nu venituri din activități independente, astfel că regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică în speța în cauză.

Având în vedere cele de mai sus, se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au considerat că activitatea desfășurată de domnul D este o activitate dependentă, motiv pentru care, în temeiul art.279

alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.a) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, **se va respinge ca neîntemeiată contestația formulată de S.C. X S.R.L. Iași** pentru impozitul pe veniturile din salarii în sumă de S lei, contribuția de asigurări sociale datorată de angajator în sumă de S lei, contribuția pentru asigurări de sănătate datorată de angajator în sumă de S lei, contribuția pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați în sumă de S lei, contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale în sumă de S lei, contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator în sumă de S lei, contribuția pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice în sumă de S lei, contribuția individuală de asigurări sociale reținută de la asigurați în sumă de S lei, contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați în sumă de S lei și contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator în sumă de S lei.

6.Cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații 1, se poate pronunța cu privire la obligațiilor de plată accesorii aferente debitelor stabilite prin decizia de impunere contestată, în condițiile în care acestea nu au fost instituite și comunicate petentei la data formulării contestației, respectiv la data de

În fapt, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași – Inspecție Fiscală a înregistrat sub nr. ... contestația formulată de **S.C. X S.R.L. Iași** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS ... și a dobânzilor/majorărilor și penalităților de întârziere aferente sumelor stabilite suplimentar prin decizia de impunere contestată.

Organul fiscal, respectiv Administrația Județeană a Finanțelor Publice Iași, prin adresa nr. ..., înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași sub nr. ISR_REG ..., existentă la dosarul cauzei, urmarea solicitărilor făcute de organul de soluționare, prin adresa nr. ..., precizează că pentru **S.C. X S.R.L. Iași**, accesoriile aferente debitelor stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS ..., au fost instituite prin Decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. ..., neconfirmată la data

În drept, conform dispozițiilor art. 268 alin. (2), art. 269 alin. (2), art. 270 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

„Art. 268- (2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.”

„Art. 269-(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.”

„Art. 270- (1) Contestația se depune în termen de 45 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal, sub sancțiunea decăderii.”

Având în vedere dispozițiile legale mai sus invocate și documentele existente la dosarul cauzei, se reține că petenta era îndreptățită să formuleze contestație, doar în situația în care a fost lezată în drepturile sale prin emiterea și comunicarea unui act administrativ fiscal, având posibilitatea de a depune contestație, în termen de 45 de zile de la data comunicării actului administrativ fiscal atacat, iar în speță contestația a fost depusă în data de ..., **anterior emiterii actului administrativ fiscal atacat**, respectiv Deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. ..., **motiv pentru care contestația formulată împotriva accesoriilor aferente debitelor stabilite prin Decizia privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS ..., urmează a se respinge ca prematur formulată.**

7.Cauza supusă soluționării este dacă Serviciul Soluționare Contestații 1 din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice lași se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației pentru impozitul pe profit în sumă de S lei în condițiile în care această obligație fiscală nu a fost stabilită prin decizia de impunere contestată.

În fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS ..., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-IS ... de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice lași s-a stabilit în sarcina petentei obligația de plată a impozitului pr profit în sumă de S lei.

Prin contestația formulată, petenta contestă impozitul pe profit în sumă de S lei, deci un impozit pe profit mai mare cu S lei decât cel stabilit de organele de inspecție fiscală.

În drept, în cauză sunt aplicabile dispozițiile art. 268 alin. (1) și alin. (2) și ale art. 269 alin. (2) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, care precizează:

„Art. 268- Posibilitatea de contestare

(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit

prezentului titlu. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.

(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal.

Art. 269- Forma și conținutul contestației

(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat.”

Analizând textele de lege menționate și decizia de impunere contestată, organul de soluționare competent reține că prin decizia de impunere contestată s-a stabilit în sarcina petentei obligația de plată a impozitului pe profit în sumă de S lei, petenta contestând un impozit pe profit în sumă de S lei, deci cu S lei mai mult decât impozitul stabilit suplimentar de organele de inspecție fiscală.

Speței îi sunt aplicabile și prevederile pct.11.1 lit.c) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care prevede:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

(...)

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat;”

Având în vedere că impozitul pe profit în sumă de S lei nu a fost stabilit prin decizia de impunere contestată, se va respinge ca fiind fără obiect contestația formulată de **S.C. X S.R.L. Iași** pentru impozitul pe profit în sumă de S lei, în temeiul prevederilor art. 279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct.11.1 lit.c) din Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală.

Pentru considerentele reținute și în baza prevederilor legale invocate în conținutul prezentei decizii, Directorul General al Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Iași

DECIDE:

Art.1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de **S.C. X S.R.L. Iași** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS ..., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-IS ... de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul

Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, pentru suma totală de **S lei**, reprezentând:

- S lei impozit pe profit;
- S lei taxă pe valoarea adăugată;
- S lei impozit pe veniturile din salarii;
- S lei contribuție de asigurări sociale datorată de angajator;
- S lei contribuție pentru asigurări de sănătate datorată de angajator;
- S lei contribuție pentru asigurări de sănătate reținută de la asigurați;
- S lei contribuția angajatorilor la Fondul de garantare pentru plata creanțelor salariale;
- S lei contribuția de asigurare pentru accidente de muncă și boli profesionale datorată de angajator;
- S lei contribuții pentru concedii și indemnizații de la persoane juridice sau fizice;
- S lei contribuția individuală de asigurări sociale reținută e la asigurați;
- S lei contribuția individuală de asigurări pentru șomaj reținută de la asigurați;
- S lei contribuția de asigurări pentru șomaj datorată de angajator.

Art.2. Respingerea ca nemotivată a contestației formulate de **S.C. X S.R.L. Iași** împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS ..., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-IS ...de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași, pentru suma de **(-) S lei** reprezentând impozit pe profit.

Art.3. Respingerea ca fiind fără obiect a contestației formulate de **S.C. X S.R.L. Iași** pentru suma de **S lei** reprezentând impozit pe profit.

Art.4. Respingerea ca prematur formulată a contestației formulate de **S.C. X S.R.L. Iași**, cu privire la accesoriile aferente debitelor stabilite prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-IS ..., emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.F-IS ... de Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Administrației Județene a Finanțelor Publice Iași.